

Undertegnelse, godkendelse, tiltrædelse og ikrafttræden.

Bestemmelserne herom findes i artikel 41. Overenskomsten var åben for undertegnelse fra den 1. december til den 24. december 1958. Som ikrafttrædelsesdato for det enkelte land regnes datoen for deponering af ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument. Overenskomsten er trådt i kraft pr. 1. januar 1959. På denne dato havde — således som det bestemmes i artikel 41 — regeringer, der råder over 60 pct. og 70 pct. af importlandenes respektive eksportlandenes stemmer, deponeret deres ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, idet der dog i disse procenter indregnes stemmer fra de lande, herunder Danmark, der ved undertegnelsen inden den 24. december havde indvilget i så vidt muligt at søge overenskomsten ratificeret, godkendt eller tiltrådt inden 1. juni 1959. Visse lande, herunder Danmark, har samtidig med undertegnelsen afgivet erklæring om, at de vil lade overenskomsten finde midlertidig anvendelse indtil dette tidspunkt.

Varighed, ændring, suspension, udtræden, forbehold og overgangsforanstaltninger.

Overenskomsten har i henhold til artikel 42 en gyldighedsperiode på fem år, men dens virksomhed skal tages op til undersøgelse i det tredje år med henblik på eventuelle ændringer. Samtidig hermed kan lande, der ikke finder overenskomsten tilfredsstillende, udtræde, og det samme gælder lande, der mener, at overenskomstens betydning væsentlig formindskes gennem andre landes udtræden.

Artikel 43 omhandler Rådets ret til at foreslå ændringer under særlige omstændigheder, samt reg-

ler for sådanne ændringsforslags vedtagelse og for suspension af lande, der ikke akcepterer vedtagne ændringer.

De forhold, der kan begrunde et lands udtræden, er opregnet i artikel 44. Således kan udtræden finde sted, såfremt landets interesser lider væsentlig skade, enten ved at visse af de lande, der er opregnet i artiklerne 33 og 34, ikke ratificerer, godkender eller tiltræder, eller ved at visse lande tager forbehold; endvidere såfremt der opstår akut knaphed, eller priserne kommer uden for det fastsatte spillerum, uden at Rådet griber ind, eller såfremt et ikke-deltagende land eller et deltagende land i strid med bestemmelserne gennem ændring af udbud og efterspørgsel på det frie marked alvorligt skader landet, og Rådet billiger dets udtræden. Endelig kan et land udtræde, såfremt det mener, at det vil lide alvorlig skade som følge af den basis-eksporttonnage, der tildeles et tiltrædende land.

I artikel 45 bestemmes det, at de lande, der var medlemmer af 1953-overenskomsten med visse forbehold, er berettiget til at tage dermed identiske forbehold med hensyn til 1958-overenskomsten, samt at lande, der var repræsenteret på sukkerkonferencen i 1958, kan tage tilsvarende forbehold; andre forbehold kræver Rådets godkendelse.

Artikel 46 indeholder overgangsbestemmelser.

I henhold til artikel 47 skal den engelske regering give de deltagende lande meddelelse om andre landes udtræden.

Territorial anvendelse.

Artikel 48 indeholder bestemmelser om overenskomstens territoriale anvendelse.